

Kétszeres Bon-bon díjas és Karinthy-gyűrés, láthatjuk a Showder Klubban, a Dumaszínház egyik kedvence. A búcsúszentlászlói történetekkel és figurákkal egész kis világot teremtő **Bödőcs Tibor**

nem egyedül érkezett Székelyudvarhelyre, elkísérte

Tóth Edu

is, aki valószínűleg megkaphatná a világ leghiperaktívabb humoristája címet, hiszen folyton beszél, ráadásul gyorsan. A párost a csíki

Zsók Levente

kíséri a turnén, aki a poéngyártás mellett házigazdai teendőket is ellát.

A humoristák [pénteken este nyolckor lépnek fel](#) a Művelődési Házban, de már csütörtökön megérkeztek Udvarhelyre, és miután néhány órán át kerülgettük egymást, végül estére beszélünk meg interjút, ahova már Gizi mama vendégszeretetétől (és vélhetőleg vendégmarasztaló italaitól) igencsak vidáman érkeztek meg. Tibit, Edut és Leventét humorról, székelyekről és a meleg önfelvállalásról is kérdeztük. Válaszok videón és szövegben.

Itt vagytok pár napja Erdélyben, hogy látjátok, mennyiben különbözik a magyarországi és az erdélyi emberek humora? Min kacagnak az itteniek, és min az ottaniak?

Bödőcs Tibor: Az itteniek az én műsoromon, és az otthoniak is. Nincsenek olyan nagy különbségek: a tunkolás itt mártogatást jelent, azt hiszem ez volt az egyetlen nyelvi korlát az elmúlt napokban. Levi képviseli most a székelységet, de ő nem tudta.

Tóth Edu: Nagyon értő a közönség, szeretik a finom humort. Kolozsvár, Marosvásárhely és Csíkszereda után ez a konklúzió, hogy nagyon kedves a közönség.

B. T.: Ne nagyon várjunk teoretikus kitéréseket, ez a negyedik nekünk, így másodlagos frissességünk van, sőt, harmadlagos. Egyébként nyilván van olyan, hogy székely észjárás, csak nehéz ezt megfogalmazni, túl sztereotíp megbélyegezni valakit. De például a vendéglátóinknál is éreztem ezt, mikor kérdeztem valamit, és csavarosan, másképp válaszolt.

{youtube}OMbY0_XWa3s{/youtube}

Tibi, mondtad korábban, hogy a főpróbáid a feleségeddel zajlanak. Ezt hogy lehet elképzelni? Ő zsűriz téged, vagy ötleteket ad? Milyen egy ilyen folyamat?

B. T.: Hogy ki a tesztpilóta, az attól is függ, hogy ki van a legközelebb akkor hozzám, mikor eszembe jut egy poén. Általában a feleségem, de nem mindig. Olyan is van, hogy a közönség előtt próbálok ki egy poént először. De szoktam próbakört futni a poénnal, több közönség előtt is, majd átlagolok.

Én otthon egyedül csak egy ilyen úszógumis, tokás és púpos Dávid szobrot tudok készíteni, kell a közönség lefaragni az utolsó kis túlsúlyokat is a szoborról. Persze ez csak hasonlat, nem vagyok szobrász, vagy ilyesmi.

Eléggé kemény munkának tűnik.

B. T.: Igen, ma épp Eduárd mondott egy hölgygel kapcsolatban egy hasonlatot, ami a műfajra is érvényes: a hattyú rendkívül kecsesen úszik, de közben lent a víz alatt nagyon teper, vízibiciklizik. Ami a színpadon van is úgy tűnik, mint valami nagyon könnyed dolog, de közben a háttérben munka is kell, hogy legyen benne. Az rossz, ha kilátszik a víz alól, hogy nagyon teperünk.

T. E.: Rengeteg könny, vér és veríték van e mögött. Napi 24 órában ezen agyalok, hogy mi lehet vicces, meg mi nem.

Álmodban is?

T. E.: Aha. És olyan rossz, ha nem nevetnek, az borzasztó. De megéri, mert ha meg nevetnek, az nagyon jó.

Tibi, a bonbonokat gondolom megetted, de a Karinthy-gyűrűt miért nem hordod?

B. T.: Mert nem szeretem, ha a kezemen van bármilyen csecsebecse. És nem hiszem, hogy olyan fontos, mert minden este újra fel kell építeni önmagunkat és az előadást. Ez egy ilyen elismerés, ami nagyon jólesett, meg a szentlászlóiak is eljöttek a rádióba az átadóra, de egyébként nem szoktam ezzel ébredni, vagy erre gondolni. A jegygyűrűt se hordom, pedig az is fontos.

A szakmai és nézői elismerés közül melyik a fontosabb?

B. T.: Egyértelműen a nézői.

Egyébként az udvarhelyi közönség a melegek önfelvállalásának, vagyis a coming out világnapján láthat titeket. Készültök?

B. T.: Én be fogom vallani.

T. E.: Én nem. Nekem nincs olyan, hogy fiúk. Jó fej vagy, meg aranyos, de nem.

B. T.: És akkor Tőkés László bevallja, hogy román, vagy ilyesmi?

Lehet, ha nem csak a melegekre kell korlátozni.

B. T.: Akkor bevallhatjuk, hogy volt RAPülők kazettánk.

T. E.: Én például bevallom, hogy nagyon tetszett a Vengaboys.

B. T.: Én meg táncoltam Szandira is kiskoromban. És így a végén még azt szeretném elmondani, hogy itt es jobb mint Csíkban.